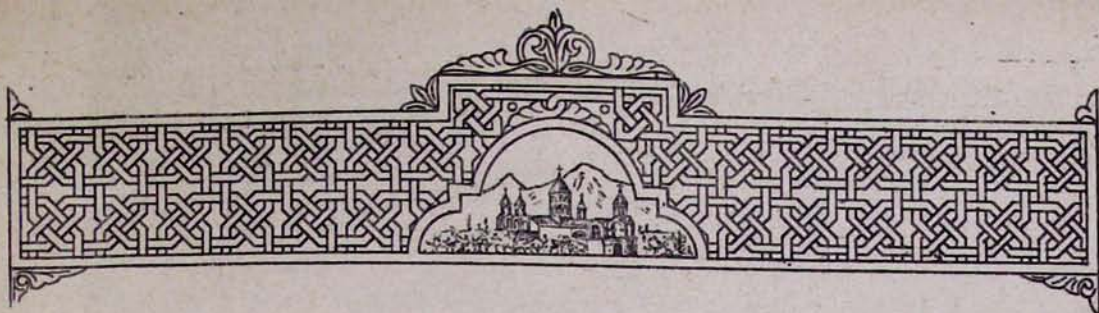

Խ Մ Բ Ա Գ Ր Ա Կ Ա Ն

ԱՄԱՆՈՐ ԵՎ ՍՈՒՐԲ ԾՆՈՒՆԴ

ավերժի գիրկն անցավ իրա-
դարձություններով հարուստ և
ստեղծագործ աշխատանքի և մի
տարի՝ 1960 թվականը, և անա-
նոր՝ 1961 թվականը, որպես
նոր կյանքի սպիտակ մատյան, որ բաց ենք
անում ամանորի խոհերով, երազանքներով,
գործունեության և աշխատանքի նոր եռան-
դով, հեռանկարներով:

Ժամանակի տեսակետից հին և նոր տարին
նույնն են, հավերժական, անփոփոխ: Հավի-
տենականության խորհուրդն ենք զգում և
այրում նոր տարվա գալուստով: Մարդն է,
որ ԳՆՈՒՄ է, ԱՆՑՆՈՒՄ, ՓՈՓՈԽՎՈՒՄ, իսկ
ժամանակի հետ, ժամանակի մեջ ՄՆՈՒՄ է
մարդու գործը միայն: Տարին նորանում է,
մարդու ՆՈՐ ՀԱՎԱՏՈՎ, ՆՈՐ ԽՈՂՆԵՐՈՎ ԵՎ
ՆՈՐ ԳՈՐԾՈՎ: «Զի հինն անց և արդ նոր եղև
ամենայն» (Բ Կորնթ. Ե 17):

Արդարև, ժամանակի մեջ անցնում է մար-
դը հավերժի գիրկը, բայց մնում է մարդու
գործը որպես կոթող, հուշարձան սխրագոր-
ծության:

Մարդու գերագույն կոչումն է հավերժական
այդ ժամանակը լցնել ազնիվ ու բարի գոր-
ծերով, վեճ ու վեճ խոհերով ու իդեալներով,
արդյունաշատ աշխատանքով՝ ի բարօրու-
թյուն ժողովրդի, Հայրենիքի և մարդկության:

Հին տարվա մայրամուտին և ամանորի
լուսաբացին, որպես ժողովուրդ և եկեղեցի,
մեր մտածումներն ու զգացմունքները առա-
ջին հերթին կենտրոնանում են երկու հիմնա-
կան, ներշնչող ԻՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ՝

ՄԱՅՐ ՀԱՅՐԵՆԻՔԻ ԵՎ ՄԱՅՐ ԱԹՈՒ Ս. ԷԶ-
ՄԻԱՇՆԻ ՎՐԱ:

Ազգիս Վեհափառ Հայրապետը, հունվարի
6-ին, Մայր Տանարում խոսած Մենդյան Իր
Բարոգի մեջ, անդրադառնում էր հայ ժողո-
վրդի կյանքում այսօր կենսական նշանա-
կություն ունեցող հոգևոր-բարոյական այդ
երկու առանցքներին, որոնց շուրջ պտտվում
է ողջ հայ կյանքը և՛ Մայր Հայրենիքում, և՛
Սփյուռքում: «ՀԱՅ ՀՈԳԻՒ ԿՆՆԴԱՆՈՒԹՅԱՆ
ՄԱՔՐԱՄԱՔՈՒՐ, ԻՐԱՎ ՈՒ ԱՆՍՊԱՒ» երկու
աղբյուրներն են Հայ եկեղեցու Գլուխ Մայր
Աթոռ Ս. Էջմիածինը և Մայր Հայրենիքը:

Ամանորի և Ս. Մենդյան բովանդակալից
Իր պատգամի մեջ, Վեհափառ Հայրապետը,
ակնարկելով այդ երկու աղբյուրներին, ասում
է. «Ո՛Ր ՀԱՅՐԱԳԻՐ ՀԱՅ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴ, Ա՛ՅՍ
ՆՇԱՆՈՎ ՊԻՏԻ ԱՊՐԻՍ, Ա՛ՅՍ ՆՇԱՆՈՎ ՊԻ-
ՏԻ ՀԱՂԹԵՍ ԵՎ ԱՂ ՊԻՏԻ ՉՄԵՆՆԻՍ ԴՈՒՆ,
ՆՐԲԵՔ, ՆՐԲԵՔ»:

Մեր ժողովուրդը, նոր տարվա սեմին, իր
Հայրենիքում, անել է, մեծացել բարոյապես,
հոգեպես, շրջա միոյ երեսուն, ընդ միոյ
վաթսուն և ընդ միոյ հարիւր»:

Ազգային-եկեղեցական տեսակետից, 1960
թվականը մեր եկեղեցական տարեգրության
մեջ պատմական տարի հանդիսացավ մանա-
վանդ նրանով, որ Ամենայն Հայոց Հայրա-
պետը, խաղաղության առաքելությամբ, հով-
վապետական այցելություն տվեց արտասա-
մանյան 7 երկրների եկեղեցական համայնե-
րին, իր հավատացյալ հոտին, «ՎԱՍՆ
ՆԵՐՔԻՆ ԽԱՂԱՊՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ՄԻՈՒԹՅԱՆ ՀԱ-

ՅԱՍՏԱՆՅԱՅՑ ԵԿԵՂԵՑԻՆ ԵՎ ՀԱՄԱՅՆ
ՀԱՅ ՀԱՎԱՍԱՑՅԱԼ ԺՈՂՈՎՈՒՐԻՆՆԵՐ,— ինչ-
պես նշել է Վեհափառ Հայրապետը Իր
Մենդյան գեղեցիկ ֆարգի մեջ:

Վերլուծելով հովվապետական Իր այցելու-
թյան հոգևոր-բարոյական, ազգային-եկեղե-
ցական և հայրենասիրական նշանակություն-
ներ, Վեհափառ Հայրապետը ասում էր Իր ֆա-
րգում. «Այս ամառ կատարած Մեր հովվապե-
տական այցելությունը հսկայական Հյուսիսա-
յին և Հարավային, Մեզ անգամ մը ևս համո-
զեց, թե չկա մեր Ազգին և եկեղեցիին համար
ավելի մեծ բարիք, քան ներքին խաղաղու-
թյունը, քան ներքին միությունը և համերաշխ
գործակցությունը Ս. Էջմիածնի հովիտեա-
կան լույսին և օրհնության ներքև, հանուն
մեր սուրբ հավատքի պահպանման, հանուն
մեր Ս. Եկեղեցիի պահպանման, հանուն
Մեր պանդուխտ գավակներուն կյանքին
պահպանման, հանուն հայ հոգիի կենդանու-
թյան, օտար, հյուրընկալ ավերու վրա»:

Վերածնված հայ ժողովուրդը և լուսաշող
Մայր Հայրենիքը, մեր պարծանք Մայր Աթոռ
Ս. Էջմիածինը, նոր տարվա շեմքին, հայ
կյանքում իրենց առաքելությամբ ոչ միայն
հանդիսանում են փրկության լաստը ավեր-
ծությանց մեջ ծփացող Սփյուռքի հայության
համար, այլ նաև ավելի քան երբևէ, լույս են
մուրհի դնում, միություն՝ բաժանման դեմ, առ-
խառնակելի ամբարտակ՝ ձուլման դեմ, ինչ-
քան էլ նոր վտանգներ մտնեան հայոց եր-
դիկներին:

Մայր Հայրենիքը և Մայր Աթոռ Ս. Էջմիա-
ծինը հզոր են ու անխառնակ և կենսունակու-
թյամբ լի, այժմ և հավիտյան:

Նոր տարվա լուսաբացին, փրկառենական
եկեղեցիների գանգերը ավետում են ի լուր
աշխարհի՝ «մեծ և սխալ չելի խորհուրդ»-ը,
խաղաղության իշխանի ծնունդը, «ՅԵՐԿԻՐ
ԽԱՂԱՎՈՒԹԻՒՆ, Ի ՄԱՐԴԻԿ ՀԱՃՈՒԹԻՒՆ»:

Պատմության մեջ մի անգամ ծնված խա-
ղաղության իշխանը, «որ բնակեաց ի մեզ»,
կարող է ծնվել բոլոր մարդկանց սրտերում,
նրանց բարոյական և հոգևոր կյանքում
ամեն օր, եթե գանի Բեթղեմեմի մտաբի մա-
ֆուր ու խաղաղ մթնոլորտը: Մարդը ստեղծ-
վել է աստվածային սիրով և մարդու սիրույն
մեջ պետք է Աստված ուրախանա: «Աղոթքի
և սպասումի և շնորհներու այս մեծ պա-
հուն,— ասում է Վեհափառ Հայրապետը
Մենդյան Իր պատգամում,— մեր հուսացյալ
հոգիները կրկին կլեցվին սրբազան հույզերով
և իղձերով՝ վասն խաղաղության մեր հոգի-

ներուն, վասն խաղաղության եկեղեցվույն
մերոյ և ազգիս Հայոց, վասն խաղաղության
համայն մարդկության կյանքին:

...Մեր օրերու կյանքը մեծ սպասումն է
վերջնական և ամբողջական խաղաղության
լուսաբացին:

Անցնող տարում խաղաղության ուժերը է՛լ
ավելի անցյին, համախմբվեցին և աչի բնկ-
նող հաջողությունների հասան պատերազմը
կանխելու իրենց վճռականության մեջ:

Այսօր, նոր տարվա շեմքին, մարդկություն-
ը հուզող հրատապ հարցը խաղաղության
պահպանման խնդիրն է: Բարի կամքի տեր
հազարավոր մարդիկ, գիտության, արվես-
տի, մշակույթի ներկայացուցիչներ, հոգևոր
մեծ դեկավարներ պայքարում են խաղաղու-
թյան համար, կանխելու համար պատերազմի
վտանգն ու սպառնալիքը: Նոր պատերազմը
հսկայական զոհեր կսլոյի մարդկությունից և
ողջ ֆաղափակրթությունը կվերածի փլա-
տակների:

Մեր օրերում, յուրաքանչյուր ազնիվ մար-
դու համար, չկա ավելի բարձր պարտակա-
նություն, քան խաղաղության պայքարի
մասնակցությունը: Բոլոր ազնիվ մարդկանց
մեջ կա այն անսասան հավատը. որ ԲԱՐԻՆ
ԿՀԱՂԹԻ ՉԱՐԻՆ, ԽԱՂԱՎՈՒԹՅՈՒՆԸ՝ ԱՏԵ-
ԼՈՒԹՅԱՆ, ԱՐԴԱՐՈՒԹՅՈՒՆԸ՝ ԱՆԱՐԴԱՐՈՒ-
ԹՅԱՆ: «Նս Խօսիմ գարդարութիւն և իրաւունս
փրկութեան»:

Նոր տարին ուրեմն գալիս է խաղաղու-
թյան, արդարության, իրավունքի երգը շրթ-
ներին, վասնզի չկա փրկություն առանց խա-
ղաղության:

Խաղաղության հարցը երբեք՝ այսօր
վճռականորեն օրակարգի վրա չէր դրված,
որովհետև խաղաղության հարցը, այսօր մա-
նավանդ, անխզելիորեն կապվել է բովան-
դակ մարդկության բախտի հետ, սերունդ-
ների ապագայի հետ:

ՄԱՐԿՆՈՒԹՅԱՆ ԲԱՐԳԱՎԱՃՄԱՆ, ԲԱՐԵ-
ԿՆՅՈՒԹՅԱՆ ՀԻՄՔԸ ԽԱՂԱՎՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ Է:
Ահա թե ինչո՞ւ պատերազմը կանխելու, խա-
ղաղությունը պահպանելու համար, անդույ
կերպով, վճռականորեն և հաստատական
պայքարում են երկրագնդի բարի կամքի տեր
միլիոնավոր մարդիկ:

Նոր տարվա շեմքին, թո՛ղ երկրագնդի վա
հաղթանակեն խաղաղության, եղբայրության,
բարեկամության գաղափարները, որպեսզի
մեկընդմիջտ վերջ տրվեն պատերազմի նոր
սպառնալիքներին և ոչնչացվեն մասսայա-
կան ոչնչացման, մահաբեր գեներների բոլոր
պաշարները:

Թո՛ղ նոր տարին լինի օրհնյալ և երջանիկ տարի, և աշխարհի վրա ծագի նշմարիտ խաղաղության ցանկալի արշալույսը, իր հետ բերելով երջանիկ տարվա պայծառ պսակը, ըստ սաղմոսերգուի՝ «Օրհնեսցի պսակ տարւոյ փաղցրութեան քո»:

Թո՛ղ օրհնվի նոր տարվա պսակը, և բարի ու փաղցր տարի լինի բոլորի համար, բոլոր երդիկների տակ:

Ինչպես Վեհափառ Հայրապետն է նշում իր Մենդյան ֆառգում, «սիրո և խաղաղության

և միասնության ոգին բոլ իջնե ու բազմութե նաև մեր Ս. եկեղեցիեն ներս: Այդ ոգիով բոլ լուսավորվին ու ջերմանան մտքերն ու սրտերը մեր եկեղեցվո նվիրապետական Աթոռներու Գահակալներուն, և սուրբ սեղաններու բոլոր սպասավորներուն, և մանավանդ Մեր հավատացյալ բոլոր զավակներուն»:

Շնորհավո՛ր նոր տարի և Ս. Մենուդ, մեր մոտիկ և հեռավոր եղբայրներ և փոյրեր:

